

RETT INNDELING AV BIBELEN

DEL II

JAN LILLEBY

□□□□ I□□ første del i denne artikkel-serien, tok vi for oss den helt grunnleggende ABC-reglen...om hvordan det faktisk har seg at Israel og 'Menigheten' ikke er ett og det samme.

De to har forskjellige frelseshåp:□□

Israel ble tilbudt et nytt storslått Guds Kongerike på jord, med Jesus Kristus som deres Messias Konge. Se Gabriels hilsningsord til Maria i Lukas 1, 28-33...*Han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, v. 33.*□□ Jakobs hus, det er Israel.

Men 'Menigheten' – av Paulus kalt både for 'ett nytt menneske' i Ef. 2, 14-15, og for 'Kristi legeme' – er gitt et frelseshåp i den□□ **overhøye himmel**, på gresk□□ *Epiuranos* –□□ som betyr himmelen over himlene, underforstått – der hvor nå Kristus sitter ved Faderens høyre hånd. Denne himmel er det at Paulus formaner alle troende kristne til å feste sitt åndelige blikk, som skrevet i Kol. 3, 1-4:

*Er dere da reist opp med Kristus, så søk det som er der oppe,□□ **der Kristus sitter ved Guds høyre hånd.***

² *La deres sinn være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden.*

³ *Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud.*

⁴ *Når Kristus, vårt liv, åpenbares,□□ **da skal også dere åpenbares med ham i herlighet.***

(Fremhevet skrift er gjort av undertegnede)

Det finnes ingen tvil om at vårt håp i frelsen er fokusert på dette som Paulus har lært fram: Vi skal opp i det himmelske der Kristus sitter ved sin Fars høyre hånd.□□ Ef. 4, 30 peker profetisk fram til den dagen da Gud griper inn og tar menigheten hjem i det himmelske:

«Og gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, han som dere har fått som segl til□□ **forløsningens dag.**»

Forløsningens dag□□ er□□ ikke□□ når en kristen dør, men når Gud henter menigheten opp til seg i det himmelske, overnaturlig og i ett eneste øyeblikk uten forvarsel. Det blir en festdag uten like for oss som er i troen på Jesus Kristus! De som har gått i døden fra og med Jesu oppstandelse i år 28 og til og med denne siste dag på jord, de skal bli oppvakt fra de døde i det□□ *himmelske*, og ikke

tas opp fra graver her på jord.

BEGREPET OM EN OVERHØY HIMMEL FINNES BARE HOS PAULUS I EFESERNE OG KOLOSSENERNE

Ingen av de fire evangelier, og intet i Apostelgjerningene samt brev skrevet i den tiden (28-62 e. Kr.) har noe nedskrevet om en *epiuranos himmel*, en *overhøy himmel* (amerikanerne har begynt å kalle det for *The Super Heaven*).

I Jesu tale til folket i de fire evangelier, når han talte om Guds rike, Himlenes rike, og liknende betegnelser, så pekte han mot det profeterte israelittiske kongeriket, der 'Davids sønn' Messias, skal sitte og styre Israel ut fra Davids trone på Sion, altså tempel-høyden i Jerusalem! Fader-Vår peker til dette: «Komme ditt rike, som i himmelen **så og på jorden**» - (Matt. 6, 9-13).

Dette er ett av de bibel-begrepene som både kristenheten og jødedommen er helt samstemt i! Krangelen er som vi vet, om hvorvidt det er Jesus som er deres Messias, eller om det skulle være en annen mann. De fleste av dagens jøder tror dessverre at det er en annen mann enn Jesus. For oss kristne så vet vi at denne ukjente mann, det blir Antikrist – som Bibelen har forutsagt. En person som vil prøve og tilstjele seg den posisjon som bare er forbeholdt Jesus Kristus innfor Gud Faderen. Se Åp. 13 mv. – se også Joh. 5, 43...Jesus profeterte at en annen skulle komme til jødene, i sitt eget navn.

Det er ren uvitenhet og kristent amatørskap å gi seg til å lese Ny testamentet over ett, som om alt er ett og det samme hva gjelder himmel-begreper og evighets begreper. I virkeligheten er det to forskjellige himmel-begrep slik jeg har vist til; og ikke bare det: Det er også to forskjellige evighets-begreper, som vi skal se på.

DE TO EVIGHETS BEGREPENE AION TID OG ENDELØS TID

Det tidsbegrepet som i gresk betegnes med *Aionios* – og i hebraisk *Olam*, har aldri blitt brukt i Bibelen som en tid som løper uten ende, altså 'endeløs tid'. Det betegner i stedet en *begrenset bestemt tidsperiode*, eller *tidshusholdning*.

Jeg nevnte Gabriels hilsen til Maria i Lukas 1...han (Jesus) skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og det skal ikke være ende på hans kongedømme...er på gresk (Lukas er skrevet på gresk) *Aionios tid*. Hadde Gabriels besøk vært

beskrevet i Matteus evangelium, ville det stått *...Olam tid...* for Matteus var skrevet på hebraisk (den mellom-arameiske varianten, som var et handelsspråk på den tiden). I bibel leksika blir *Olam* oversatt med 'verdenstid' – som jo da betegner ganske klart at det er en tid som bare måles her nede på jord, og ikke er i betydning av 'endeløs tid'.

Daniel 2, 44 taler om dette jordiske kongeriket som skal styres av Messias:

«Og i disse kongenes dager vil himmelens Gud opprette et rike som i all evighet ikke skal ødelegges. Dette riket skal ikke bli overgitt til noe annet folk. Det skal knuse og gjøre ende på alle de andre rikene, men selv skal det stå fast i evighet.»

Dette riket i Israel, blir i kristenheten oftest kalt bare for 'Tusenårsriket' (j.fr. Åp. 20, 4).

Dette riket er ikke oppe i himmelen, det er i Israels land når det en dag blir realitet ved Jesu gjenkomst (Åp. 19-20).

Evighets-begrepet i Dan. 2, 44 er det samme som i Lukas 1, nemlig *Aionios tid* –altså en begrenset tidshusholdning, husholdningen med det tusenårige kongeriket i Israel der Jesus sitter som konge på Sion.

I alle taler som Jesus holdt, talte han kun om denne tiden med kongeriket når han talte om 'evig liv' – 'evig frelse' – osv. – nemlig *Aionios tid*.

Du kan slå opp dette greske ordet i både Strongs leksikon og i Rotherhams, og i NASB-leksikonet og andre gode bibelleksika. De sier ett og det samme.

Aionios i Strongs, har liste-nummer [G165](#) om du ønsker en konkret henvisning. **αἰών** slik det skrives på gresk/bibelsk. I vanlig standard engelsk blir ordet oversatt til 'eons'. Tidsalder/tidshusholdning/epoker.

ENDELØS TID: Overraskende nok så finnes ikke dette begrepet i noe enkelt-ord i hele Bibelen.

Endeløs tid, eller 'I all evighet' framkommer bare der Paulus beskriver menighetens himmelfrelse.

Dette evighets-begrepet er gjort til ett i det greske *Epiuranos* –himmelen over himlene, slik jeg alt har nevnt ovenfor.

Paulus må peke hen til Kristi posisjon hos Faderen i det høye, der han sitter ved hans høyre hånd i evig herlighet, makt og ære.

Ef. 1 og 2 kapitler er kanskje de skriftsteder som best beskriver dette med et 'evig endeløst liv' – altså ved å peke på Jesu høyhet hos Faderen. Et eksempel:

Ef. 1, 20-23 – en overveldende herlighets beskrivelse av Kristus og menigheten,

«Det var denne (overveldende makt) han viste på Kristus

da han reiste ham opp fra de døde og satte ham ved sin høyre hånd i himmelen,

21 over all makt og myndighet, over alt velde og herredømme og over hvert navn som nevnes, **ikke bare i denne verden, men også i den kommende.**

22 Alt la han under hans føtter, og ga ham som hode over alle ting til menigheten,

23 som er hans legeme, fylt av ham som fyller alt i alle.»

(Fremhevelse av skrift gjort av undertegnede).

Uttrykket, «...men også i den kommende...» er Paulus sin påpekning av tidsfaktoren om endeløs evighet. Evigheten vil også være 'inndelt' i tider og epoker, - det er evighetens eget vesen ...selv når det er overjordiske ting som omtales i Bibelen. Men det er helt sikkert da, at det ikke tales om noe her nede på jorden. Menigheten er og forblir helt himmelsk, både i kall og i liv.

Ef. 1, 3-6 sier egentlig alt:

«Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som har **velsignet oss med all åndelig velsignelse i himmelen i Kristus.**

4 For i ham har han utvalgt oss før verdens grunnvoll ble lagt, for at vi skulle være hellige og ulastelige for hans åsyn. I kjærlighet

5 har han forut bestemt oss til å få barnekår hos seg ved Jesus Kristus, etter sin frie viljes råd,

6 til pris for sin nådes herlighet, som han ga oss i Den Elskede.»

Der oppe i himmelen, hos Kristus og Faderen, finnes det bare ett eneste tidsbegrep: Uendelig tid – både fra evighet og til evighet. Denne tiden begynte ikke ved noe punkt, nei den har alltid vært, for Gud har alltid vært til. Gud er uten begynnelse og uten ende! Ikke noe rart i at han presenterte seg for Moses i den brennende tornebusken, og ba Moses si til Farao, at Jeg Er har sendt ham. Dette uttrykket – Jeg Er, er fra Jahve eller Jehova som det er blitt til over tidene.

Når da menighetens troende en dag der fremme befinner seg oppe i Guds og Kristi himmel, epiuranos himmel, så er dette ensbetydende med den endeløse uopphørlige alltid eksisterende himmel, i evigheters evighet.

Riktig inndeling av Bibelen må ha første-prioritet hos oss som troende frelste kristne. Vi må se til å holde Guds Ord, Bibelen, som rettesnoren vår, og ikke hva vi føler, eller liker, eller har blitt tvangsoppdratt til. Din lojalitet skal være til Gud og Kristus, og aldri til mennesker først og fremst. Aldri til noen bestemt bevegelse eller menighets

type – alltid må det være Guds Ord først, og deretter våre menneskelige meninger...men som skal følge etter Guds Ords anmodninger.

Gracepano.com

RETT INNDELING AV BIBELEN

DEL I

JAN LILLEBY

□□□□ Det ble Dr. Ethelberth William Bullinger, prest i Den anglikanske Kirke fra siste halvdel av 1800-tallet, □□ under Erkebiskopen av Canterbury, England, som kom frem i offentligheten først med dette bibelske tolkings-prinsippet for hvordan man kan forstå Bibelen riktig. □□ Han døde i 1913.

Han var venn med blant andre □□ *journalisten Theodor Herzl*, □□ (Bildet) □□ den østerrikske jøden som ble en initiativtaker til å få opprettet en egen jødisk stat i Palestina.

Gjennom dette bekjentskapet begynte □□ Dr. □□ Bullinger å forstå dette med forskjellen mellom Israel og jødene sammenliknet med kristenheten. Det var et tydelig skille på disse. □□ Hvorfor?

Og dermed begynte han å studere Guds Ord og Det nye Testamente særlig, for å rede ut dette. □□ Bullinger var også kyndig i gresk språk.

Gud handlet med Israel på én måte, mens med den kristne troende menighet □□ handlet han annerledes.

Bullinger fant frem til en riktig tolkings-modell for hvordan forstå Bibelen rett. Hvilke ord □□ og løfter □□ var skrevet til Israel som nasjon, og hvilke ord □□ og løfter □□ var skrevet til den kristne menighet? □□ Hvor gikk skillet mellom disse to i historien?

Hans etterfølgere gjennom årene var Charles Welch, Stuart Allen, Oscar Baker, og i senere tid Brian Sherring, med fler. Men Bullingers bibel-tolkings modell er nå spredt i hele verden ikke minst takket være internett. En rekke websteder underviser i denne tolkings-rammen for rett forståelse av Skriften.

2.TIM. 2,15 OM Å INNDELE GUDS ORD RIKTIG

«Legg vinn på å kunne fremstille deg for Gud som en som holder prøve, en arbeider som ikke har noe å skamme seg over, en som deler sannhetens ord rett.»

I gresk grunntekst står det en som kutter opp, deler opp, sannhetens ord rett, slik Strongs greske leksikon viser: (Nr. 3718 i Strongs) -

ὀρθοτομοῦντα 3718: to from orthos and
cut - temnó (to cut)

På norsk: Å dele, å kutte opp. Som for å *systematisere og plassere* det man har delt opp i riktig orden og sammenheng. Jeg benyttet et bilde av en som kutter opp frukt...som du ser av overskrift illustrasjonen.

Dette oppdelings-prinsippet er ikke bare for Det nye Testamente, det gjelder i alle tidshusholdninger så sant at det er utgått skriftlige ord fra Gud.

Dette igjen betyr selvsagt at man må sørge for å finne ut en rekke fakta i det ord som Gud til enhver tid har talt, og fått skrevet ned.

Til hvem er det sagt? Når er det sagt? Hvorfor er det sagt? Gjelder det for en bestemt person, eller en bestemt gruppe mennesker?

Det var vel teologen Myles Coverdale (levde samtidig med Luther) som en gang uttalte følgende sannhet i denne saken:

"It shall greatly help to understand scripture if thou mark, not only what is spoken or written, but of whom, to whom, with what words, at what time, where, to what intent, and with what circumstances, considering what goes before and what follows."

På norsk: Det vil være til stor hjelp i å forstå Skriften, om du merker deg ikke bare hva som er talt eller skrevet, men om hvilke, til hvem, med hvilke ord, til hvilken tid, hvor, for hvilken hensikt, og under hvilke omstendigheter, og tatt under hensyn om hva som kommer foran og hva som følger etter dette.

Dette prinsippet synes også å være en ledetråd i Bullingers arbeide med å få fram en riktig tolking av Bibelens ord.

FØR OG ETTER APOSTELGJERNINGNE

Bullingers hoved-oppdagelse var som mange vet, dette at før Apg. 28 (år 60 e. Kr.) så handlet Herren bare med Israel og

dets proselytter. Det vi i dag regner som 'menigheten' fantes ikke. Mose lov var deres livsstil og overordnede mål for livet i troen på Gud Jehova, det som i jødedommen er kalt for Tora, de fem Mose skriftene. Hele tiden med Apostelgjerningene hadde Mose lov som grunnlære, det finnes ingen tvil om det. Rom. 3, 31:

«Opphever vi så loven ved troen? Langt derifra! Vi stadfester loven.» Skrevet i Efesus i 57 e. Kr. Paulus ankommer Jerusalem i år 58 til pinsedags feiringen, og møter Jakob og lederne, Apg. 21, 17-20 - se særlig vers 20:

«Da vi kom til Jerusalem, tok brødrene imot oss med glede.

18 Neste dag gikk Paulus med oss til Jakob, og alle de eldste kom dit.

19 Da han hadde hilst på dem, fortalte han hva Gud hadde gjort blant hedningene ved hans tjeneste, det ene etter det andre.

*20 Da de hørte det, priste de Gud. Så sa de til ham: Du ser, bror, at mange tusen blant jødene er kommet til troen, **og alle er de nidkjære for loven.**»*

Men etter at Apg. 28 lukkes, og forfatteren Lukas ikke lenger skrev hva Gud gjorde for og med Israel, så finner man i den historiske tidslinjen at det er Efeserbrevet, Kolosserbrevet og Filemon brevet som ble skrevet. Dette skjedde da Paulus satt i fengsel i Roma år 63-67 – og brevene er skrevet ikke som historie, men som troslære til menigheten (ikke Filemon, som er uten troslære).

Vil man ha mere detaljert historikk om Israel i romertiden, da er vi henvist til den jødiske forfatteren *Flavius Josefus*, - som opprinnelig het Josef ben Matthias. Hans bokverk **'Jødenes Krig'** et ett av hans kjente historikker, og viser hvordan Israel ble ødelagt i krigen 66-70 e. Kr. En nøye detaljert beskrivelse både av selve krigen og ikke minst den innfløkte opptakten til denne, med sine tusenvis av intrikate opplysninger om hvem, hva, hvor og hvorfor. Anstrengende og dyster lesing, men veldig interessant.

Men Bibelen selv gir oss ingen opplysning direkte, om hvordan apostelen Paulus døde, og heller ikke om hva som hendte med Johannes. En rekke katolske legender vokste fram...men disse er intet sikkert 'Guds Ord'.

De fleste teologer og historikere holder det som riktig at Paulus ble henrettet under keiser Neros senere tid, omkring år 67-68.

Apostelgjerningenes bok avsluttes med følgende ord av Lukas: «To hele år ble Paulus i det herberget han hadde leid, og han tok imot alle som kom til ham.

31 *Han forkynte Guds rike og lærte om den Herre Jesus med all frimodighet, uten hindring.»*

Mens i Efeserne og Kolosserne finner vi ham som en regulær fengslet arrestant, en som ble ansett av romermakten å ha brutt en eller fler av deres lover. Han delte cellen med en annen kristen mann, Aristarkus (Kol. 4, 10 og Fil. 1, 24).

Før Apostelgjerningene 28, så finner vi flere hovedfakta en bør merke seg:

Mose Lov og forskrifter var ved gyldighet og ble etterlevd av de troende

Den nye Pakt til Israel og løfte om et kongerike i Israel med Jesus som regent, var basislæren hos apostlene og deres menigheter

Apostlene forkynte bare til Israel innen landets grenser, Peter og de elleve

Paulus ble i ettetid cirka år 40 sendt utenfor Israel, i diasporaen, til jødene og proselyttene

Både den såkalte Åndsdåpen samt dåpen i vann var praktisert i denne tiden – ved apostlenes håndspålegging i den førstnevnte

Det var også en strenghet gjeldende synd: Gud straffet grovt tyveri med døden, og likeså mislighold av nattverds-måltidet – der overtredere ble kastet inn i sykdom og eventuell død.

Gud og Den Hellige Ånd hadde også en synlig overmyndighet til å straffe visse politikere og ledere, j.fr. Herodes Agrippas I sin død i Apg. 12, 21-23

Man finner flere tilfeller beskrevet, der Gud sendte sine engler for å hjelpe, veilede, trøste og utfri sine tjenere i vanskelige situasjoner. Se disse skriftstedene:

(Apostelgjerningene) 1 - 1, 10-11; 5, 17-20; 10, 1-6; 12, 3-10; 27, 22-2

Etter Apostelgjerningene: I skriftene skrevet etter den regulære aposteltiden, Paulus' brev til efeserne, kolosserne og Filemon, så finner vi intet nevnt om de ting som preget tiden beskrevet i Apostelgjerningene:

Ingen Mose Lov og forskrifter – disse nevnes tydelig som **helt avskaffet**, j.fr. Ef. 2, 14-15 og Kol. 2, 14-16. Det framgår at avskaffelsen skjedde med Jesu korsfestelse – men dette var **hemmelig holdt** inntil Paulus fikk det åpenbart av Kristus da han skrev sine

brev til efeserne og kolosserne i år 63 e. Kr.

Kongeriket i Israel med Jesu gjenkomst nevnes ikke lenger og heller ikke Den nye Pakt.

Den eksklusive forkynnelse av kongerikets evangelium til bare Israel og jødedommen, er helt borte. Ef. 3 viser at Paulus deretter kalte seg for «*Jesu Kristi fange for dere hedningers skyld*» - jødene har ingen prioritet lenger (Rom. 1, 16: Jøde først, så greker). Nå er det gitt et evangelium som gjelder hele verden ***internasjonalt og fritt*** uten noen pakter eller bud eller forordninger.

Det er å merke seg at dette nye nådeevangeliet IKKE ble forkynt verken til Israel, eller i Israel, men ute i provinsene i Romerriket. Gud var ferdig med å tale til Israel, sitt ulydige og vantro folk.

Åndsdåpen samt dåp i vann nevnes ikke lenger – men bare 'Dåpen til Kristi død' som han likner med en 'omskjærelse som ikke er gjort med hender (av mennesker), men derfor av Gud ved inntreden i troen på Jesus. Helbredelser og håndspålegging er også borte, samt alle andre åndelige nådegaver, slike som tungetale, profeti, tydning, visdoms tale, kunnskaps tale, ånds-avsløring, kraftige gjerninger (demon utdrivelser) og tro utenom det vanlige.

Det er blitt nådens tidshusholdning, så Gud utøver ikke lenger umiddelbar straffedom over tyver eller ugudelige politikere, slik som en ser i Apg. 5 med Ananias og Saffiras løgn og død, og Agrippa I sin død i Apg. 12, 21-23 da han døde ved en engels hånd. Det ble husholdningsskifte da Israel falt ifra Gud som nasjon, vist i Apg. 28, 25-28. Apg. 28, 28: «*Så skal dere da vite at denne Guds frelse er blitt sendt til hedningene, og de skal høre.*»

Heller ikke – på den positive siden – finner vi noen form for synlige påtakelige bevis for at Guds engler trer i funksjon og utfrir hans tjenere i visse vanskelige situasjoner.

Det kan dermed synes som om de ord Herren en gang talte til Paulus, kan være gjeldende for oss i dag: *For min nåde er deg nok.*

I Kolosserbrevet ser vi faktisk at Paulus ADVARER DE TROENDE MOT Å HENFALLE TIL FALSKE VISJONER OG FILOSOFIER, OG ENGLE DYRKING. Kol. 2, 18-19:

«La ingen røve seiersprisen fra dere, om noen prøver på det ved ydmykhet og engledyrkelse, idet han gir seg av med syner, blir oppblåst uten grunn av sitt kjødelige sinn,

19 og ikke holder fast ved ham som er hodet. Fra ham er det

jo legemet vokser Guds vekst, hjulpet og holdt sammen av alle bånd og ledd.»

Dersom de åndelige nådegavene lært av Paulus i 1. Kor. 12-14 □□ - om tegn, under og mirakler, skulle være viktige og være en utrustning til tjeneste for evangeliet i nådetiden, så ville Paulus vært den første til å poengtere dette for de troende han skrev til.

Men alt dette glimrer med sitt fravær.

For så å kunne inndelegge/oppdele□□ (gresk:□□ *Orthos temno*)□□ Guds Ord rett, er vi nødt til å forstå at disse mirakuløse ting gitt av Gud til apostlene i den tidlige tiden, ikke lenger finnes aktivt i tiden etter at Israel falt ifra i Apg. 28, 25-28.□□ Miraklene var gitt kun til Israels messianske troende i aposteltiden for at de skulle ha beviser for at disse var sendt av Gud, 1. Kor. 14, 21-22. Paulus henviste til Loven da han skrev om tegnene og mirakel gavene...*I Loven er det skrevet...* □□□□ - dermed vet vi at alle nådegaver og mirakler var noe som bare var ved makt i den tiden da Mose Lov gjaldt i jødedommen!

Da Mose Lov ble åpenbart overfor Paulus som noe som fra nå av var AVSKAFFET, så var dermed også alle ting til Israel avskaffet...de var falt ifra på grunn av vantro mot Jesus Kristus.□□ Mose Lov ble avskaffet, og dermed også alle ting som der var skrevet av forordninger, løfter, påbud, du skal - og du skal ikke, inkludert alle typer høytider, sabbater, måne-dager, matforskrifter, ofringer og absolutt alt, bokstavelig talt.

Ødeleggelsen stod for døren, og i år 70 ble nasjonen utradert og spredt i verden.

Jødernes høyborg, Tempelet i Jerusalem ble lagt flatt mot bakken i år 70, akkurat slik Jesus profeterte til dem. Det skulle ikke levnes dem sten-på-sten som han sa,□□ Lukas 21, 5-6.

ISRAELS FALL UTLØSTE MENIGHETENS ETABLERING

Vi finner således i Det nye Testamente, når vi foretar denne riktige inndeling av Ordet, at tiden med nåden og menigheten ble åpenbart Paulus i år 63 e. Kr. da han skrev fra fengselet i Roma.

Hele ideen med en internasjonal kristen menighet var ukjent i jødedommen. Den var hemmeligholdt i Gud fra før han skapte verden - men som ble åpenbart for apostelen Paulus slik han så nøye beskriver i Ef. 3, 1-9:

«Derfor bøyer jeg mine knær, jeg, Paulus, som er blitt Jesu Kristi fange for deres skyld, dere hedninger -

² *så sant dere har hørt om□□ **husholderoppdraget med Guds nåde**, det som er gitt meg for dere.*

³ ***Ved åpenbaring har han kunngjort for meg mysteriet***, slik*

jeg ovenfor har skrevet med få ord.

⁴ Når dere leser det, vil dere kjenne min innsikt i Kristus-mysteriet.

⁵ Det var ikke i tidligere tidsaldre gjort kjent for menneskenes barn slik som den nå er blitt åpenbart for hans hellige apostler og profeter ved Ånden:

⁶ At hedningene er medarvinger, de hører med til legemet, og de har del i løftet i Kristus Jesus ved evangeliet.

⁷ For dette evangelium er jeg blitt tjener i kraft av den Guds nådes gave som er gitt meg ved virksomheten av hans kraft.

⁸ Til meg, den minste av alle de hellige, ble den nåde gitt å forkynne hedningene evangeliet om Kristi uransakelige rikdom,

⁹ og å opplyse alle om hvordan husholdningen er med dette mysteriet* som har vært skjult fra evige tider i Gud, han som skapte alt ved Jesus Kristus.»

(Fremhevet skrift ved undertegnede)

Paulus peker hen på tidshusholdningen som ble gitt ham å etablere, den med Guds frie nåde i tro på Kristus, for hele verden.

Ef. 2, 8-9 er to erkevers i denne sammenheng:

«For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave.

⁹ Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg».

Vi ser tydelig at forkynnelsen i Efeserbrevet og likeså Kolosserbrevet er helt forskjellig fra det Paulus lærte til jødene og proselyttene i tiden med Apostelgjerningene, og lovte dem Jesu gjenkomst og opprettelsen av Guds Kongerike i Israel!

Jesu gjenkomst blir ikke engang nevnt.

Men Paulus peker i stedet på menighetens hjemkomst, i Kol. 3, 1-4:

«Er dere da reist opp med Kristus, så søk det som er der oppe, der Kristus sitter ved Guds høyre hånd.

² La deres sinn være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden.

³ Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud.

⁴ Når Kristus, vårt liv, åpenbares, da skal også dere åpenbares med ham i herlighet.»

Dette er en makeløs og nesten helt eventyrlig frelsesforkynnelse. Vi finner intet av dette i de fire evangelier eller i Apostelgjerningene, eller fra brev skrevet i det tidsrom (28-62) som Apg. handler om.

Det er fordi at vi nå har gjort en **riktig oppdeling/inndeling av Guds Ord**, slik at vi vet hva som er for menigheten, og skiller dette ut fra alt som har blitt talt eller skrevet til Israel og jødene. Israel er ikke, og har aldri vært menigheten.

Vi skal tas inn direkte i det himmelske hos Kristus....*da skal også dere åpenbares med ham i herlighet.*

Ved riktig inndeling, etter E. W. Bullingers bibelske modell, så finner vi at Israel de ble lovt en frelse i det kommende Guds Kongerike i Israel ved Jesu snare gjenkomst i deres levetid. Dessverre ble dette sabotert, da Israel som nasjon nektet å omvende seg til Jesus Kristus. Men ved Israels frafall, så kom dermed menighetens tidshusholdning, åpenbart og betrodd til Paulus for oss, og en egen tros-lære for oss i og med Efeserne og Kolosserne.

Uten Israels eksistens som en nasjon for Gud, var det blitt Guds vilje å åpenbare for Paulus at Jesus hadde latt Mose Lov korsfestes med ham på korset. Det tilhørte den hemmelighet som vises til i Ef. 3.

Aldri må vi kristne finne på å bruke de fire evangelier og Apostelgjerningene som troslære. Da blir det helt rivruskende galt alt sammen. Det er denne feil som er blitt gjort – ikke minst av pinse-karismatiske troende verden over. De tar Jesu ord til sine disipler som om de skulle vært talt til menighetens tidshusholdning, som er en helt annen gruppe troende enn den jødiske stat den gang. De tror at Markus 16, 16-18 om tegn, under og mirakler, og tungetale skal følge dem i tjenesten for evangeliet. Men Jesus talte aldri disse ting til menigheten. Bare til sine disipler like før han ble tatt opp til himmelen. Jesus var bare sendt til *de fortapte fårene av Israels hus (Matt. 15, 24)*.

Vår lærer er ikke Jesus – men det er Paulus, hedningenes apostel!

Det er BARE Paulus sin troslære til menigheten slik vi leser i Efeserne og Kolosserne som er gyldig grunnlag for vårt trosliv. Bibelen rett inndelt og forklart.

Gracepano.com

TEGN, UNDER OG MIRAKLER:

TV-Visjon Norge fortsetter sin kjente
runddans
ved å importere karismatiske predikanter.

AV JAN LILLEBY

I en omtale av Stephen George, pastor fra Texas,
USA, finner en
på Facebook siden hans at han omtales som en som
reiser
verden rundt i kampanjer, og at 'Tegn, under og
mirakler
følger hans tjeneste'.
Altså – den vanlige erkeløgneren om at menigheten, i
ettetid
av apostlene, skal ha arvet deres evner og kraft.

□□□□ Dette emnet har jeg omtalt på
forskjellige måter her på nettsiden...i alle de
år jeg har skrevet lære-artikler og bøker,
siden 2004, da jeg meldte meg ut av Elihu-
Menigheten i Tønsberg, som da var betraktet
som en del av trosbevegelsen. □□□□ (BILDE:
Stephen George og kone)
I cirka fem år – fra 1996 □□ til 2001 jobbet
jeg i Jan Hanvolds virksomhet som da lå i
Drammen, og var kalt Visjon Bibel Senter. Jeg
drev mest med dette som gjaldt innsamling av
matvarer □□ etc. som da ble sendt til kristne i
den gamle østblokken. Jeg holdt etter hvert
også en lang rekke faste radio-programmer i
bibel-temaer.

Men jeg husker så tydelig at Jan Hanvold var veldig betatt av, og opptatt med å etterape de amerikanske kjendis-predikantene...hvem de nå enn var. Og til tider hentet han inn slike til å tale i Norge.

Dette har preget hele hans tid som predikant, ikke minst i tiden da TV Visjon Norge ble etablert for en rekke år siden. Man husker flere av disse 'mirakel-predikantene' ☐☐ (som alltid stilte opp UTEN mirakler!) – for eksempel denne svindleren fra Miami, pastor Guillermo☐☐ Maldonado, leder av menigheten, som i spansk kalles 'El Rey Jesus' – eller i engelsk ☐☐ 'King Jesus Ministry'.

Maldonado ble også fremsatt av TV Visjon Norge som en latino-amerikansk TV evangelist som ble fulgt av 'Tegn, under og mirakler'. Erketypisk for Hanvolds bibelsyn og praksis. Maldonado er en av mange pinse-karismatiske evangelister som har gått i lære på Oral Roberts University i Tulsa, Oklahoma.☐☐

De lyver og påstår at Gud gjennom deres virksomhet utfører tegn, under og helbredelses-mirakler.

Men jeg kan garantere overfor leserne at INGEN SLIKE UNDERE har noensinne blitt utført av Gud eller Kristus, i ettertid av apostlene i det første århundret!

Det var Paulus som sist finnes å ha utført mirakler i Det nye Testamente. Dette skjedde i år 60 e. Kr. på Malta, da han ved Guds kraft helbredet de syke der...etter å ha lidd skipbrudd, Apg. 28, 7-9:

«I nærheten av dette stedet lå det en gård, som tilhørte en mann som het Publius og var den fremste mannen på øya. Han tok imot oss og viste oss vennlighet og gjestfrihet i tre dager.

⁸ Nettopp da lå far til Publius meget syk av feber og dysenteri. Paulus gikk da inn til ham og ba og la hendene på ham og helbredet ham.

⁹ Da dette var skjedd, kom også andre der på øya som var syke, og ble helbredet.»

Sjekk artikler her på nettsiden der jeg lærer om hva Bibelen sier om dette temaet. Se artikkelen om Azusa Street vekkelser i 1906-1913...en falsk vekkelser som påstod at apostel-kraften (pinsedag i Apg. 2) var kommet tilbake. Og andre lignende artikler som du kan finne her.

Gud har ikke gjort ett eneste helbredelses-under i tiden etter apostlene. Ikke ett eneste!

Tegn og under var bare gitt til de messianske troende jøder og deres proselytter – for at de skulle ha bevis på at Gud var med apostlene.

Markus 16, 20: ☐☐☐☐ (Norsk Bibels nettversjon) –

«Men de gikk ut og forkynte overalt. Og Herren virket med og stadfestet Ordet ved☐☐ de tegnene☐☐ som fulgte med.»

Legg merke til flertalls-bøyningen, ☐☐ tegnene.

Paulus brukte bare ett av disse tegnene som eksempel, da han

tydelig skrev at tegn bare var gitt det troende Israel, - men dermed ser vi jo nå at ALLE TEGN var tegn som var gitt til Israel eksklusivt. Hedningene var ikke gitt å følges av tegn. □□ 1. Kor. 14, 21-22:

«I loven er det skrevet: Ved folk med andre tunger og fremmedes lepper vil jeg tale til dette folket, men ikke engang da skal de høre på meg, sier Herren.

22 Så er da□□ tungene til et tegn, ikke for de troende, men for de vantro - profetien derimot er ikke for de vantro, men for de troende.»

Uttrykket□□ 'De troende'□□ i vers 22: Dette var de troende JØDER og deres proselytter i tiden da apostlene forkynte Guds Kongerike på jord, altså Tusenårsriket. Menighetens tid var ennå ikke startet opp da Paulus skrev dette. Den tiden finner vi ikke i Bibelen, før vi kommer til Efeserbrevet og Kolosserbrevet skrevet i år 63 – altså□□ etter□□ at Israel var frafalt Gud og gitt opp, slik vi ser i Apg. 28, 25-28.

Evangeliet var fra da av sendt ut til oss hedninger, skrev Lukas, Apg. 28, 28:

« Så skal dere da vite at denne Guds frelse er blitt sendt til hedningene, og de skal høre».

Vi hedninger skulle ta imot evangeliet om frelsen, i motsetning til Israel og jødene som stod Kristus imot i vantro!

I de to eneste menighets-brevene vi finner i NT, - og som er troslære for oss i dag, - så er det□□ totalt fravær□□ av alt dette som så ivrig forfektes av TV Visjon Norge, og alle de besøkende 'stor-predikanter' som Jan Hanvold inviterer inn, og hele den øvrige pinse-karismatiske kristenhet i Norge og i verden.

Vi finner ingen tegn, ingen undere, ingen helbredelses-mirakler, ingen tungetale, ingen profeti, ingen utdrivelse av onde ånder, ingen□□ bibelsk sann□□ håndspålegging, ingen Åndsåp, ingen vanndåp, intet krav om syndsbejelse, ingen nattverds-seremoni...kort sagt: Ingenting!

Og vi ser jo at dette stemmer perfekt med alle de såkalte kjendis-predikantenes liv og tjeneste: Ingen mirakler skjer i deres møter og virksomheter. □□□□ En annen sak er det at det finnes visse pastorer/TV-evangelister og healere i USA særlig, som rett og slett bruker□□ triks og svindel metoder □ i sine møter. Se artikkel om W. V. Grant (se engelsk del) – en kynisk løgner som utnytter troskyldige kristne i USA. Han er bare én av svært mange evangelist-svindlere.

Ofte ses disse svindlerne som regelrette hyklere, - de preker om og de lover tegn, under og mirakler, - mens de selv er syke og har tatt alvorlige kirurgiske inngrep på sykehus for å redde livet.

Mange av leserne vil nok også huske at Jan Hanvold selv ved gjentatte ganger har måttet hengi seg til legevitenskapen

for sin helses skyld. Sist husker vi fra sensommeren 2023 at han ble haste-innlagt ved et sykehus i Minneapolis og hjerte-operert.□□

Og dette til tross: □□ Ingen (så vidt jeg kjenner til) av alle disse pinse-karismatiske predikantene, inkludert Jan Hanvold, opplever at Gud mirakuløst helbreder□□ dem fra sykdom. Det være seg hjerteproblemer, kreft, revmatisme, lamhet, døvhet, blindhet, ja – alt en kan nevne i denne sammenheng. Deres stortalende munnhell til tross: Ingen av dem har blitt mirakuløst helbredet av Gud.

MERK: At en pasient blir helbredet ved hjerte operasjon eksempelvis, det er absolutt intet mirakel utført av Gud. Det er vanlig legekunst utført av mennesker etter beste evne. Et mirakel det er når en helbredelse finner sted med øyeblikkelig virkning: Pasienten blir helt frisk i et øyeblikk...slik som da Peter helbredet tiggeren ved tempelporten i Apg. 3, eller Paulus da han helbredet den lamme tigger i Lystra i Apg. 14, 6:

«I Lystra satt en mann som var lam i føttene, han var vanfør fra fødselen av og hadde aldri kunnet gå.

9 Denne mannen hørte Paulus tale. Paulus så nøye på ham, og da han så at han hadde tro til å bli helbredet,

10 ropte han: Reis deg og stå på dine føtter! Da sprang han opp og gikk.»□□

Alle slike overnaturlige tegn og mirakler utført av Gud opphørte innen det første århundre, idet apostlene gikk bort. Det er ren menneskelig løgn og fabrikkasjon at Gud skulle ha sendt en 'ny pinse' da Azusa Street veknelsen kom i 1906. Enkelt og greit.□□ Pinse-feiring var et påbud i Mose Lov for Israel kun; apostlene feiret dette slik vi ser i Apg. 2, da Herren sendte ned Den Hellige Ånd med tegn og tungetale.□□

Men etter Israels fall i Apg. 28, 25-28 så finner vi at Paulus lærer at Mose Lov og forordninger ER AVSKAFFET OG TATT HELT BORT...ergo er også pinsedags feiring tatt bort idet Mose Lov forsvant! Derfor kunne Gud umulig ha sendt en ny pinsedag á la Apg. 2, i 1906 og Azusa Street. Se Ef. 2, 14-15 og Kol. 2, □□ 14-16: Mose Lov ble korsfestet med Kristus og gjort til intet, annullert. Bare at Gud valgte å□□ hemmeligholde dette□□ i tiden med Apostelgjerningene, da han bare handlet med Israel. Men så i år 63 da Paulus skrev Efeserne/Kolosserne, så åpenbarte han denne□□ hemmeligheten□□ for Paulus. Jesus hadde knust og tilintetgjort Mose Lov helt og holdent. Pinsefeiring inkludert. Pinse og tegn og under er

dermed UMULIGGJORT av Gud og Kristus ved dette!

Nådegaver og mirakeltjeneste for predikanter, det var bare gitt for Israel og proselyttene i tiden rapportert av Lukas i Apostelgjerningene. ☐☐ Disse overnaturlige gavene virket bare så lenge som ☐☐ Mose Lov var ved makt ☐☐ i jødedommen. ☐☐

Etter den tiden, så er kristenheten fast henvist til å etterkomme Paulus' menighetslære i Efeserne og Kolosserne. Der finner vi nådeevangeliet og løftet om et evig liv i det himmelske, der oppe hos Kristus. ☐☐ Himmelløftet kan vi regne som 'menighetens tegn' – dersom du er nødt til å ha med deg noe tegn.

Ef. 2, 8-10:

☐☐ «For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave.

⁹ Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg.

¹⁰ For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud forut har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem.»

PINSEFEIRING I APG. 2:
**Basert på Mose lovens
forskrifter
som Paulus siden avskaffet!**

JAN LILLEBY

☐☐☐☐ Ja, atter vil jeg male på den ☐☐ **samme kverna** ☐ som jeg ved flere anledninger har gjort, særlig i senere tid. Dette med Mose lovens avskaffelse er fenomenalt avslørende når det settes opp imot falsklære av diverse slag!

Min bakgrunn som en kristen person, fikk jeg som junior i pinsemenigheten Betania, Tønsberg i sin tid. Der mine foreldre en gang var medlemmer. Som fjortenåring stod jeg til konfirmasjon der i 1960 (det kaltes for 'overhøring'). Som ung voksen mann (22 år) kom jeg med i Maran-Ata bevegelsen; og noen år senere – i 1973 ble jeg medlem i Smyrna, Tønsberg, som var en del av Den Frie Evangeliske Bevegelsen (kalt 'Frie Venner')...og opp gjennom de følgende årene havnet jeg tilslutt i Elihu-menigheten, Tønsberg (1994). Den ble karakterisert som en del av 'trosbevegelsen' i Norge. Jeg meldte meg ut derfra vinteren 2004, etter at det gikk opp for meg at den såkalte 'pinselæren' om at vi kristne har arvet apostlenes mirakel-gaver og kraft, var helt feil.

Denne falsklæren er basert på hva som leses i Apg. 2 om Pinsedag i Jerusalem og apostlene som fikk Den Hellige Ånd i all offentlighet: De talte i tunger og det hørtes og kunne også ses – lyden av et stormvær sammen med at det viste seg 'ildtunger' – flammer, som satte seg på hver enkelt av de 120 som var samlet der, i Den øvre Sal. Denne falsklære/overtro kom opprinnelig fra Amerika, i Los Angeles 1906 da det ble startet vekkellesmøter i Azusa Street, ledet av Charles Fox Parham og William Seymour (se egne detaljerte artikler om dette her på nettsiden).

Det ble påstått at Bibelens 'tungetale' – slik det er beskrevet i Apg. 2, ble gjeninn satt/gjenreist der i møtene, og siden har spredt seg til nær sagt hele verden. Menigheten der tok opp et slagord i sin vekkelles-avis: «Pinse er kommet!». På engelsk: «Pentecost Has Come». I Norge var det metodist-pastor Thomas Ball Barratt i Oslo, som 'tok med seg' dette med tungetale og åndsdaop da han returnerte fra New York i 1906 etter å ha vært på pinsemøte der. Han påstod å ha fått tungetale-gaven i et møte der.

I KORTHET, PINSEDAGS FEIRING OG TUNGETALE
PÅ NYTT ER I HENHOLD TIL BIBELEN UMULIGGJORT!

Vekkelles-lederne i Azusa Street 1906-1913 kom i skade for å ha servert kristenheten en regelrett løgn (selv om de handlet i god tro) – for det er aldeles umulig at pinsedag, slik nevnt i Apg. 2, kunne gjentas!
Hvordan har dette seg?

Jo – ganske enkelt er det slik at i år 63-64 da Paulus skrev Efeserbrevet og Kolosserbrevet mens han satt fengslet i Roma, så åpenbarte Kristus seg for ham og meddelte ham at både Mose lov samt alle forskriftene inkludert helligdagene

og sabbaten og mat forskrifter, VAR BLITT AVSKAFFET, KASTET, UTSLETTET.

Paulus ble den som Kristus lot få det endelige avløsende læreoppsett for den nye tidshusholdningen med nådefrelsen. Hans ord i de to menighetsbrevene er de endelige ordene gitt av Gud for alle troende i ettertid av Israels fall som Guds nasjon. Og altså, hans lære virker avløsende i forhold til all lære gitt før dette.

Ingen annen apostel i Bibelen sier Paulus imot med noe eventuelt eget skriv. Paulus' lære blir stående som DEN ENESTE GYLDIGE FRELSESLÆREN I DET NYE TESTAMENTET.

Ef. 2, 14-16, Norsk Bibels nettversjon:

«For han er vår fred, han som gjorde de to til ett og brøt ned det gjerdet som skilte dem, fiendskapet, da han ved sitt kjød

15 avskaffet den loven som kom med bud og forskrifter. Dette gjorde han for i seg selv å skape de to til ett nytt menneske og slik stifte fred,

16 og i ett legeme forlike dem begge med Gud ved korset, for der drepte han fiendskapet.»

Kol. 2, 14-17:

«**Han utslettet skyldbrevet mot oss, som var skrevet med bud, det som gikk oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset.**

15 Han avvæpnet maktene og myndighetene og stilte dem åpenlyst til skue, da han viste seg som seierherre over dem på korset.

16 La derfor ingen dømme dere for mat eller drikke eller med hensyn til høytider eller nymånedager eller sabbat!

17 Dette er bare en skygge av det som skulle komme, men selve legemet hører Kristus til.»

Uthevelsene i sitatene er gjort av undertegnede.

Ser du det samme som jeg ser?

På pinsedag i Apg. 2 i år 28 ser vi at de jødiske troende med apostlene i spissen, overholder en av Mose lovens forskrifter: Pinse høytiden. Apg. 2, 1:

«Og da pinsefestens dag var kommet, var de alle samlet på samme sted.»

For å bevise at Mose loven faktisk påla Israel å holde pinse, så viser jeg til 4. Mos. 28, 26 der pinse kalles for 'ukenes høytid' –

«På førstegrødens dag, når dere bærer fram for Herren et offer av den nye grøden, på **ukenes høytid**, skal dere holde en hellig sammenkomst. Dere skal ikke gjøre deres vanlige arbeid.»

3. Mos. 23, 15-16 viser at pinse var den femtiende dag

etter påsken:

«Fra dagen etter sabbaten, fra den dagen dere bærer fram svingekornbåndet, skal dere telle sju hele uker.

¹⁶ Femti dager skal dere telle til dagen etter den sjuende sabbaten. Da skal dere bære fram for Herren et offer av den nye grøden.»

I år 28 i Apg. 2 og pinsedag, så falt denne på søndag 20. juni i vår kalender.

Ikke bare var det en forsamling i år 28 i Jerusalem som overholdt pinse-feiringen fra Mose lov, men gjennom hele Apostelgjerningene □□ 28-62 e. Kr. ser vi igjen og igjen at de troende overholdt Mose lov med de eventuelle høytider og forskrifter som nevnes i historikken. □□ I Apg. 20, 16 ser vi at Paulus satte seg fore å rekke fram til pinsen i Jerusalem i år 58. Og han rakk den:

«For Paulus hadde bestemt seg for å seile forbi Efesus, så han ikke skulle bli oppholdt i Asia. For han □□ **skyndte seg for å nå fram til Jerusalem til pinsedagen**, om det var mulig for ham.»

Men i år 63-64 da Efeserne og Kolosserne ble skrevet, finner vi at ALT DETTE VAR DA BLITT OPPHEVET, FJERNET, AVSKAFFET.

Paulus lærer jo tydelig at Kristus lot Loven og budene korsfestes med ham selv, og således ble tilintetgjort ved Kristus, slik at menigheten, Kristi Legeme også kalt 'Ett nytt Menneske' – kunne bli til! □□ Herren lot dermed denne avskaffelse av Mose lov være holdt skjult i hele tiden med Apostelgjerningene, men ble åpenbart for Paulus tilslutt. Det var en hemmelighet. Gud holdt på i denne tiden med å □□ teste Israel □□ om hvorvidt de ville motta Jesus, hele nasjonen, som deres Messias.

Lovens og budenes avskaffelse, idet Israel falt fra Gud i Apg. 28, 25-28, □□ gav rom til at menigheten kunne komme fram og være den nye tidshusholdningen, ved åpenbaringen gitt Paulus for oss.

Ef. 3, 1

« Derfor bøyer jeg mine knær, jeg, Paulus, som er blitt □□ **Jesu Kristi fange for deres skyld, dere hedninger -**

² så sant dere har hørt om □□ **husholderoppdraget med Guds nåde**, det som er gitt meg for dere.

³ **Ved åpenbaring har han kunngjort for meg mysteriet***, slik jeg ovenfor har skrevet med få ord.

⁴ Når dere leser det, vil dere kjenne min innsikt i Kristus-mysteriet.

⁵ Det var □□ **ikke i tidligere tidsaldre gjort kjent** □□ for menneskenes barn slik som den nå er blitt åpenbart for hans hellige apostler og profeter ved Ånden:»

Den frie nådefrelsen åpenbart ved Paulus idet Kristus kom til ham i fengselet, var ALDRI TIDLIGERE BLITT ÅPENBART I HELE HISTORIEN TIL MENNESKEHETEN. Dette var helt nytt da Paulus fikk dette.

Ingen av de fire evangeliene, eller Apostelgjerningene, eller brev skrevet i tiden som Apostelgjerningene refererer fra er skriv som inneholder nådeevangeliet. Det var et Mysterium (det var hemmeligholdt og skjult i Gud).

Derfor ser, håper jeg, du det som jeg også ser: Gud kunne umulig gjeninnføre/gjenopplive Pinsefestens dag fra Apg. 2 med tunger og oppstyr, slik Azusa Street lederne påstod i 1906. Mose lov var jo fjernet, og da fulgte også alle høytidsdagene med Moseloven ned. Pinsefeiring og pinsedag var altså fjernet for godt, da de troende i Azusa Street innbilte seg at det var blitt 'Pinse på ny' slik de jo annonserte i sine avisoppslag. Bibelen beviser jo her at min påstand er hundre prosent rett!

Men vil dagens pinse-ledere og ledere i trossamfunn som har pinsebevegelsens læresyn om tungetalen og mirakler, ydmyke seg for Guds Ord og korrigere sine feiltakelser om dette?

Nå har dere sjansen til å rette opp falsklæren og legge fram et dementi med korreksjon av dette med tungetalen og mirakler.

Menigheten ble ikke født på Pinsedag i Apg. 2, men ble til ved at Gud og Kristus åpenbarte for Paulus i år 63-64 at **Mose loven var avskaffet** slik at menigheten kunne stige fram - (uten tunger, profeti, mirakler, tegn, sabbat, mat regler, vanndåp, høytidsdager, nattverd, syndsbejennelse, etc).

Lykke til med å la en dose ærlighet og oppriktighet få komme til i troslivet!

Gracepano.com

PAULUS SKREV:
«Ingen forskrifter i
menigheten!»

JAN LILLEBY

□□□□ Vi kaller gjerne den inneværende tidshusholdningen for «Den frie nådens tid». Tar vi en liten runde innen kristenheten i□□ dag, så finner vi omtrent ikke noe annet enn nettopp en rekke forskrifter!

Lutheranerne og likeså katolikkene er kjent for deres formelle gudstjenester, og har et presteskap kledd i flotte lange kjortler og kapper, og man observerer deres gudstjeneste liturgi, der spedbarn blir døpt ved steking av vann i deres små panner i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn. I andre gudstjenester hører man presten lede an forsamlingen i□□ syndsbekjennelse,□□ eller i Fader Vår, for ikke å glemme: Det avholdes såkalt Nattverd (Jesu avskjeds måltid før korsfestelsen) med disse oblatene sammen med vinen. Siden man har et hierarki innen presteskapet, så får det denne praksisen til å virke som om presten er plassert som en formidler – og står imellom Gud og menigheten. Gud□□ lytter altså til prestens forbønn på vegne av menigheten. Vel, det ser □□ iallfall slik ut. Og i disse klassiske eldre kirkebygningene finner man et såkalt alter plassert helt□□ foran, og nær talerstolen, og som presten vender seg mot når han ber.

I andre trossamfunn (kristne mest) så har også disse en del forskrifter som de forsøker å overholde, idet de tenker at disse er påbudt av Gud og hentet fra Bibelen. Slikt som

voksendåp med full ned dykking i vannbaseng – og baptist bevegelsene har slike forskrifter. De□□ kjennetegnes på en måte av at de bruker full ned dykking og ikke spedbarns dåp. Og i pinsekretser (Pinsebevegelsen) verden over, finner vi at det benyttes mye håndspåleggelse i forbønn for syke kristne, eller for at de skal bli 'døpt i Den Hellige Ånd' og□□ eventuelt få den såkalte tungetalen mv. De også, utfører vanddåp av sine medlemmer ved full neddykking i vannbaseng. Og gjennom de passerte århundrene, så□□ har□□ de klassiske trossamfunnene verden over påvirket deres politikere til å sette inn visse□□ *helligdager*□□ og *hellige minnedager*□□ slike som Julehøytiden, påsken og pinsen. Jødiske forsamlinger (Synagogen) har deres egne tradisjonelle fest dager, hentet fra Mose loven, samt enkelte nyere feiringer. Syvende-dags adventistene holder den såkalte Sabbaten (lørdag som□□ helligdag) og de har visse forskrifter gjeldende mat og drikke, med mange detaljer som hører med til dette.

(Jehovas Vitner: □□ Karakteriseres som en ikke-kristen sekt, se mine to bøker om disse!)

Forskrifter, som vår apostel Paulus avvisende kalte for □□ «...dette er bare skyggebilder av det som skulle komme...» -□□ men siden nå Kristus hadde kommet, så er dermed disse skyggebildene tatt bort og har ikke lenger noen betydning i troen. Legemet (menigheten) hører jo Kristus til, Kol. 2, 17.

Disse var forskrifter i Mose loven, og som Paulus ikke ville at vi, Kristi menighet, skulle følge lenger. De ble byttet ut med Kristi komme og □□ korsfestet med ham. Bare at dette ble holdt skjult for jødene i aposteltiden, inntil Paulus fikk det åpenbart, slik han skrev i Ef. 2, 14-15 og Kol. 2, 14.

Kristenheten viser dermed helt åpenlyst at de IKKE følger Paulus' evangelielære eller respekterer hans anvisninger som et Guds ord til menigheten – nemlig hans nådelære i Efeserne og Kolosserne.

MOSE LOV FJERNET FOR ALLTID

Vi skal nå ta□□ for oss nøyaktige bibelsitater fra Paulus' lære i disse ting.

Paulus påpekte fjerningen av Mose loven fordi at i Efesus (og andre byer i Lille Asia) så var han først i tjeneste for jødene i diasporaen. Han gikk til synagogen først (se Apg. 19□□ eksempelvis). Så tusenvis av jødiske kristne var omvendt av□□ Paulus. De levde ennå under Mose lov og de hadde også hos seg Den nye Pakt til Israel som Jesus innstiftet før korsfestelsen.

Og i tiden□□ *før*□□ Paulus fikk åpenbaring om et fritt og nytt frelsesevangelium (se Ef. 3ff) der altså alle Mose lovforskrifter da var blitt fjernet, så hadde de en rekke forskrifter i menighetene.

Derfor skal vi ta en liten visitt innom dette, slik at vi lettere kan følge den progress som den gang fant sted – der

de først var under Mose lov...men ved Paulus ble de ført inn i en troslære UTEN Mose lov:

Apg. 19:1-8 tar oss til Efesus, og Paulus' tjeneste i tiden før nådeevangeliet:

«¹ Mens Apollos var i Korint, skjedde det at Paulus kom til Efesus, etter at han hadde reist gjennom de øvre distriktene. Der fant han noen disipler,

² og han spurte dem: Fikk dere Den Hellige Ånd da dere kom til troen? De svarte ham: Vi har ikke engang hørt at det er noen Hellig Ånd.

³ Han spurte: Hva ble dere da døpt med? De sa: Med Johannes' dåp.

⁴ Da sa Paulus: Johannes døpte med omvendelsens dåp, og sa til folket at de skulle tro på den som kom etter ham, det er på Jesus.

⁵ Da de hørte dette, lot de seg døpe til Herren Jesu navn.

⁶ Og da Paulus la hendene på dem, kom Den Hellige Ånd over dem, og de talte med tunger og profetiske ord.

⁷ Det var omkring tolv menn i alt.

⁸ Han gikk så inn i synagogen og talte frimodig i tre måneder. Han førte samtaler med dem og overbeviste dem om det som hører Guds rike til.»

(Norsk Bibels nett versjon)

I vers 8 finner vi uttrykket om det som hører Guds rike til. Dette var det jordiske lovte Kongeriket i Israel, som vi kaller 'Tusenårsriket' og hadde intet å gjøre med oss frie nådefrelste hedninger. I den tiden tok Paulus inn en mengde proselytter, men frelse skjedde bare gjennom Israels troslære om Kongeriket.

Ikke bare døpte Paulus disse tolv disiplene i vann, men han la hender på dem og de mottok Den Hellige Ånd og talte i tunger og profeterte, mye likt det vi finner med Peter og Johannes som dro til Samaria for å følge opp de troende i Filips' tjeneste der, Apg. 8, 14-17. Paulus fulgte forskrifter gitt for den tiden da apostlene var på oppdrag og forkynte og lærte om Kongeriket i Israel som Jesus skulle etablere ved sitt annet komme, bare Israel først hadde omvendt seg og tatt vanddåpen! Sjekk ut skriftstedet:

«Men da apostlene som var i Jerusalem, hørte at Samaria hadde tatt imot Guds ord, sendte de Peter og Johannes til dem.

¹⁵ De kom dit ned og ba for dem, at de måtte få Den Hellige Ånd.

¹⁶ For Ånden var ennå ikke falt på noen av dem, de var bare

døpt til Herren Jesu navn.

17 *Nå la de hendene på dem, og de fikk Den Hellige Ånd.»*

I Apostelgjerningenes tid, 28 – 62 e. Kr., virket apostlene – inkludert Paulus (ute i diasporaen) - ved å tale Kongerikets evangelium til Israel, og de overholdt i hele den tiden alle disse nevnte forskriftene fra Mose lov.

Men når vi kommer til Efeserne og Kolosserne, skrevet fra fengselet i Roma omkring 63-64 e. Kr., så finner vi at Mose Lov med alle dens forskrifter var blitt AVSKAFFET!

Men Paulus ble i tiden med Apostelgjerningene gitt et lære-bud av Kristus, og det var den såkalte nattverden, forklart i 1 Kor.11, 23-26:

«For jeg har mottatt fra Herren det som jeg også har overgitt til dere, at Herren Jesus den natten da han ble forrådt, tok et brød,

24 *takket, brøt det og sa: Dette er mitt legeme, som er for dere. Gjør dette til minne om meg!*

25 *Likeså tok han også begeret etter aftensmåltidet og sa: Dette begeret er den nye pakt i mitt blod. Gjør dette, så ofte som dere drikker av det, til minne om meg!*

26 *For så ofte som dere eter dette brødet og drikker av dette begeret, forkynner dere Herrens død, inntil han kommer.»*

SITATER FRA PAULUS OM LOVENS OPPHØR

Ef. 2, 14-16, fremdeles Norsk Bibel:

«For han er vår fred, han som gjorde de to til ett og brøt ned det gjerdet som skilte dem, fiendskapet, da han ved sitt kjød

15 **avskaffet den loven som kom med bud og forskrifter.** Dette gjorde han for i seg selv å skape de to til ett nytt menneske og slik stifte fred,

16 *og i ett legeme forlike dem begge med Gud ved korset, for der drepte han fiendskapet».*

På grunn av at Mose loven nå var opphørt og avskaffet – noe som var en åndelig atombombe da dette ble kjent – så STOPPET OGSÅ ALLE SLAGS FORSKRIFTER FRA LOVEN LIKESÅ. Alle kjente forskrifter som var overholdt innen jødedommen, inkludert dette fra Den nye Pakt, slikt som dåpen i Den Hellige Ånd, Nattverden, vanndåp, hellig-dager, Sabbat, mat regler, etc.

Kol. 2, 11-12 peker på at vanndåp var sluttet, slik som også blir påpekt i Ef. 4, 5 at det nå hadde blitt bare en dåp – dåpen til Kristi død:

«I ham er dere også blitt omskåret med en omskjærelse som ikke er gjort med hender, ved at kjødets legeme ble avlagt,

ved Kristi omskjærelse,

12 idet dere ble begravet med ham i dåpen, og i den ble dere også reist opp med ham, ved troen på Guds kraft - han som reiste Kristus opp fra de døde.»

Forsamlingene i Apostelgjerningstiden, i forventningen av Jesu annet komme for å gi dem Kongeriket, de hadde samme type dåp som vi nå har – dåpen til Kristi død; men de hadde tillagt dette med dåpen i vann. Men altså hos oss, vi som lever i den frie nåden der Mose lov er avskaffet, vi skal ikke ta vanddåp. Vanddåp var bare for jødene og proselytter i tiden med apostlene som tilbød Israel Kongeriket ved Jesu annet komme.

Kol. 2, 13-14 bekrefter det Paulus skrev i Ef. 2, 14-16 – dette med kastingen av Mose loven:

«Også dere var døde ved deres overtredelser og uomskårne kjød. Men Gud gjorde dere levende sammen med Kristus, idet han tilga oss alle våre overtredelser.

14 Han **utslettet skyldbrevet mot oss, som var skrevet med bud**, det som gikk oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset.»

Her lar Paulus oss vite at avskaffelsen av Mose loven egentlig skjedde over tretti år tilbake i tid, i år 28 da Jesus ble korsfestet. Men dette inngrepet fra Gud var **hemmeligholdt i hele tiden med apostlene**, inntil Gud åpenbarte det for Paulus i år 63-64 da han skrev Efeserbrevet og Kolosserbrevet. Kristus drepte Loven på korset da han tok den med seg, og gjennom denne handling la han grunnlaget for at en ny frelsesforsamling kunne bli til: Menigheten, kalt for 'Ett nytt Menneske'. Alle forskrifter forsvant idet Mose loven ble avskaffet slik.

Det skal ikke bli overholdt noen av disse forskriftene mere. Alt er fjernet av Kristus. Han **UTSLETTET (!) skyldbrevet (Mose lov)....det er altså ikke lenger til**. Det eksisterer ikke lenger som noe dokument som kan hevdes lovlig og rettelig overfor noen troende.

Paulus, likesom for å forsikre seg om at disse **nye åpenbaringene** ville ta feste i de troende i hans samtid, disse i Kolossæ, så skrev han, Kol. 2, 16-19:

« La derfor ingen dømme dere for **mat eller drikke eller med hensyn til høytider eller nymånedager eller sabbat!**

17 Dette er bare en skygge av det som skulle komme, men selve legemet hører Kristus til.

18 La ingen røve seiersprisen fra dere, om noen prøver på det ved ydmykhet og engledyrkelse, idet han gir seg av med syner, blir oppblåst uten grunn av sitt kjødelige sinn,

19 og ikke holder fast ved ham som er hodet. Fra ham er det jo legemet vokser Guds vekst, hjulpet og holdt sammen av

alle bånd og ledd.»

Nesten hele kristenheten er full av opposisjon til Paulus sin likefremme nådelære og tilrettevisninger som vi har i Efeserne og Kolosserne. De vil simpelthen IKKE la seg underlegge og føye seg under hans apostoliske rette lære. De har i stedet kommet opp med enn mengde *menneske-skapte bud* og forskrifter som ikke har noe forsvar i Bibelen. Og dermed gikk det i grøfta med dem. En rekke unødvendige trosretninger og sekter og kulter ble til under tiden, og vitner heller om at forvirring hersker, i stedet for den ro og orden som Gud mente skulle være rådende ut fra Paulus sin klare nådelære.

Sitatene fra Kol. 2, 16-19 dreper skånselsløst alle de falske forskriftene som fremholdes hos baptistene, adventistene, pinsevevne, lutheranerne, katolikkene, ja alle som kunne nevnes både smått og stort. De har alle unnlatt å føye seg under Paulus sin rette evangelie-lære, han som Gud utvalgte til å være vår, - hedningenes, apostel.

Det framkaller visse 'vibrasjoner' i det vi husker de beryktede fariseerne i Jesu tid, som han refset offentlig og irettesatte kraftig i sin tjeneste i Israel (Matt. 23ff). De hadde jo faktisk tilføyd omtrent 600 nye (og dermed falske) bud og forskrifter til Mose loven, og la byrder på folk som de knapt orket å bære. De var karakterisert som *pengeelskere og de var æresyke* og søkte folks beundring og respekt. De ønsket å være herrer, og ikke tjenere.

Gracepano.com